

Serundirvísingin munandi styrkt

Í røðuni til nýslidnu serlærararnar segði landsskúlastjórin, at teir í tali munaðu titið. Kortini má vera greitt, at serundirvísingin í Føroyum er styrkt, tá ið talið av serlærarum í Føroyum knappliga økist við 19.

Nýggju serlærararnir finga friggjadagin í farnu viku handað prógvini á Eysturskúlanum, har tað mesta av undirvísingini er farin fram. Skeiðið hevur vart í tvey ár og verið í trimum pørtum. Fyrsta árið, sum svarar til teir báðar fyrstu partarnar, hava lærararnir verið loystir frá undirvísingarskyldum á heimskúlanum. Seinna árið hava teir bert havt fri til skeiðluttøku hvønn friggjadag og tvær reisir 4 vikur.

Á hátíðarhaldinum vórðu fleiri røður fluttar. Vit prenta niðanfyri brot úr tveimum av teimum.

Serlæraraskeiðið, ið var liðugt seinasta friggjadag, nevnt »grein 2« og fevnir tað um serundirvísing av børnum, sum hava trupulleikar av ymiskum slag.

Ofta eru serstakir trupulleikar við talu- og hoyribrekaðum, og er eitt serstakt skeið, ið fevnir um hesi, nevniliga »grein 1«. Tey bæði skeiðini hava tó nógvt til felags.

Míðað hevur hesi seinni árin verið ímóti, at øll børn — uttan mun til brek — skulu kunna fáa undirvísing í heimskúlanum. Hetta ber ikki til í øllum førum. Tað kann vera at hølina ikki eru til tað, at lærararnir eru ov fáir ella at foreldrini ikki makta at hava bornini heima. Og í stóran mun kemur tað sjálvsagt ann uppá, hvussu bornini sjálvi trivast. Við serlæraraútbúgvingini skuldu fleiri lærarar nú verið førir fyri at tikið sær av hesum øki burturav.

Tað var Landsskúlafyrirsitingin, sum stóð fyri haldinum á Eysturskúlanum, tá ið serlærararnir finga handað prógvini.

Først beyð Johs. Andr. Næs vælkommin. Síðan helt Hentzar Ellingsgaard røðu, og aftaná handaði hann prógvini. Johs. Andr. Næs, skeiðleiðari, og Fritz Bressendorff, sum umboðaði Danmarks Lærarhøjskole, fluttu tá røður.

Undir borðhaldinum hildu Heri Kragestein og Pauli Nielsen røður. Teir hava saman við Maritu Petersen verið føroysku høvuðslærarakreftirnar á skeiðnum. Eisini Niels Midjord og Sigrun Nolsøe, tveir av teimum nýggju serlærarunum, hildu røður undir borðhaldinum.

Ein serlig tøk til lærararnar

Hentzar Ellingsgaard takkaði — aðrenn hann

handaði prógvini — øllum teimum, sum høvdu gjørt skeiðið møgulegt. Eina serliga tøk veitti hann lærarunum, sum høvdu givið útbúgvingini kjøt og blóð — sum høvdu lagt doyn á, at hesir serlærarar, ið skulu virka í okkara samfelag, hava fingið innlit í teir trupulleikar, sum mong av børnum okkara og ungdomar hava at stríðast við, og hava vist á møguleikar til tess at basa trupulleikunum.

Í tali muna tit titið

Hentzar Ellingsgaard helt fram:

— Vit vita, at í tali muna tit titið, tá ið vit hava í huga ta veldugu uppgávu, sum tað er, at taka hond um tey veiku og tilafturskomnu, og tá ið tað snýr seg um at fáa livsgleðina aftur at lysa hjá teimum, sum vegna sín litla máttleika hava

mist dirvið og gleðina við livið.

— Men í teimum skúlum og á teimum støðum, har tit virka, verða tað tit, sum skulu geva øðrum tann iblastur, ið so mangan tørvar júst til at rokja tann partin av uppgávu fólkskúlan, sum tit nú hava búgvið tykkum út til.

Uppgávan er ikki óloysilig

— Vit hava mangan í skúlanum sæð — og vit siggja tað støðugt — at børn eru avbygd og afturlatin í huga og sinni, ti at eingin er sum maktar at birta ljósið aftur í teimum — har er læst og fyribundið.

Hentzar Ellingsgaard, landsskúlastjóri

Men segði Landsskúlastjórin at enda:

— Uppgávan er stór, men ikki óloysilig.

Ein dagur við rikum innihaldi

Johs. Andr. Næs, skúlaráðgevi á Landsskúlafyrirsitingini, sum hevur verið leiðari á skeiðnum, vildi vera við, at dagurin hevði ein serligan dám — ein høgtíðsdám. Dagurin hevði eitt ríkt innihald, og hevði hann stóran týðning — hann var við at skapa søgu í føroyskum skúlskapi.

— Hetta er ikki tað fyrsta skeiðið í serundirvísing, vit hava havt í

Føroyum, men hetta er nógvt tað mest umfatandi og drúgvasta. Tað hevur fevnt um tvey skúlaár, hóast bara annað var árs-skeið.

Teir røsku næmingarnir hjálptu

— Í sjeiti-árunum fóru foreldur smátt um smátt at biðja um at fáa síni seinkaðu, darvaðu og brekaðu børn undirvist í fólkskúlanum — í seksti-árunum var serundirvísing mest sum bara fyri lesiveikar og rokniveikar næmingar — men í sjeiti-árunum komu børn við

Framhald á síðu 6

Teir nýggju serlærararnir eru: Niels Midjord, Fuglafirði, Atli Hansen, Fuglafirði, Sigrun Nolsøe, Tórshavn, Sigrun Petersen, Tórshavn, Kristianna Højgaard, Lamba, Hallgerð Hansen, Vestmanna, Hanna Kampmann, Vestmanna, Magnus Hansen, Porkeri, Annika Maria Højgaard Kristiansen, Tórshavn, Óli Simonsen, Saltangará, Ásla Huusgaard, Argir, Oda Johannesen, Vestmanna, Hildur Patursson, Hoyvík, Hervør Mohr, Tórshavn, Jórún Ellefsen, Tórshavn, Jan Christiansen, Tórshavn og Maud Benjardøgg, Vágur. Nr. tvey frá vinstri er Johs. Andr. Næs, skeiðleiðari.